

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 102. An dari possit aliqua contritio, quæ non justificet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

758. Q. 102. *An dari possit aliqua contritio, quæ non justificet.* Ratio dubitandi est, quia *Averſa* q. 3 f. 8. *Côn. d. 4. n. 37. Lugo d. 5. n. 79. & 82. Arr. d. 8. n. 5. Palav. n. 148. Maurus q. 243. n. 11. Boffo f. 2. n. 180. Le Dent De attritione n. 290. Gormaz n. 278.* probabiliter dicunt posse dari amorem Dei, ex motivo absolutæ bonitatis Dei, qui non excludat omnem voluntatem mortaliter peccandi, nec appetiet bonitatem Dei super omnia, ideoque non sit actus charitatis Theologicæ, sicuti enim possum ex motivo bonitatis Dei velle dare eleëmofynam, non tamen velle fieri Religiosus; item velle vitare omnia mortalia, non tamen omnia venialia, ita possum velle vitare gravissima mortalia, non tamen minùs gravia: ad eum planè modum, quo possem ex amore hominis velle illi dare unum ducatum, non tamen mille; item velle non occidere eum, attamen velle ei inferre grave damnum. Et similiter possum gaudere de bono Dei in se, desiderare ut ab omnibus honoretur, quia dignus est; orare, quia hoc ipsi placet, neque tamen ideo hi actus excludunt voluntatem peccandi, v. g. per luxuriam. Addit rectè *Averſa* dari posse amorem in futurum placendi Deo super omnia, qui tamen non justificet, eò quòd nequidem virtualiter retractet peccata præterita, nec absolutè appetiet Deum super omnia, sicuti potest aliquis alteri homini pro futuro optimè velle in omnibus, & tamen gaudere quoad præterita, quòd vindictam sumpsit de illo. Unde ratio horum a priori est, quia quamvis bonitas Dei sit motivum de se universale & etiam dignissimum, ut universaliter moveat, tamen secundùm dicta n. 739. potest voluntas nostra

nostra moveri nolle universaliter, sed restrictè,
 & pro libertate sua adhærere uni objecto ma-
 lo, quamvis ex motivo talis bonitatis Dei rece-
 dat ab alio objecto malo. Hinc R. 1. Si quis ex 759.
 motivo bonitatis Dei deestaretur gravissima
 tantùm mortalia, non autem minùs gravia, talis
 actus non justificaret, uti per se patet. An autem
 simpliciter dici deberet contritio, non potest
 esse quæstio nisi de nomine, & saltem in talem
 actum non influeret habitus charitatis, cùm
 non appretiet Deum super omnia. R. 2. Si quis 760.
 doleret de perjurio, in quantum est Deo ut sum-
 mè veraci malum, aut de alio peccato, in quan-
 tùm Deo malum est secundùm specialem per-
 fectionem, cui directè opponitur, videtur pro-
 babilius, quòd etiam talis actus non justificaret,
 quamvis supponeremus, quòd sic dolens non
 haberet nisi illud peccatum, quia talis actus non
 est aversio ab omni peccato tanquam malo
 Deo, nec est conversio ad Deum ut summè bo-
 num, ideoque omnes communiter cum *Amico*
d. 3. n. 63. nolunt talem actum vocari absolutè
 contritionem sed attritionem, eò quòd attingat
 specialem turpitudinem hujus tantùm peccati
 ut oppositi huic divinæ perfectioni, & conse-
 quenter secundùm dicta n. 730. in talem actum
 non influet habitus charitatis, quia non appre-
 tiat absolutam Dei bonitatem super omnia.
 Unde quando dixi vel dicam per contritionem
 aut per amorem Dei super omnia causari ju-
 stificationem, intelligitur contritio & amor
 absolutè efficax, qui sint saltem virtualis dete-
 statio omnis peccati mortalis tanquam mali
 Deo ex motivo absolutæ bonitatis Dei.

Q. 103. An ad contritionem, quæ justificet sine 761.